

Ceturtdiena, 2016. gada 12. maija

P8_TA(2016)0222

Zvejas un akvakultūras produktu izsekojamība sabiedriskās ēdināšanas un mazumtirdzniecības sektorā

Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. maija rezolūcija par zvejas un akvakultūras produktu izsekojamību sabiedriskās ēdināšanas un mazumtirdzniecības sektorā (2016/2532(RSP))

(2018/C 076/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1379/2013 par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1184/2006 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 104/2000 ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulu (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz vispārīgus pārtikas aprites tiesību aktu principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Regulu (ES) Nr. 1169/2011 par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā 2009. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, un groza Regulas (EK) Nr. 847/96, (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 2115/2005, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007, (EK) Nr. 676/2007, (EK) Nr. 1098/2007, (EK) Nr. 1300/2008 un (EK) Nr. 1342/2008, un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1627/94 un (EK) Nr. 1966/2006 ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā 2014. gada 14. janvāra rezolūciju par pārtikas krīzi, krāpšanu pārtikas aprites jomā un tās kontroli ⁽⁶⁾,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas iesniegto rezolūcijas priekšlikumu,
 - ņemot vērā jautājumu Komisijai par zvejas un akvakultūras produktu izsekojamību restorānos un mazumtirdzniecībā (O-000052/2016 – B8-0365/2016),
 - ņemot vērā Reglamenta 128. panta 5. punktu un 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā ES ir pasaulē lielākais jūras produktu tirgus, ko apgādā gan ES zivsaimniecības nozare, gan imports no trešām valstīm;

⁽¹⁾ OV L 354, 28.12.2013., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 304, 22.11.2011., 18. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0011.

Ceturtdiena, 2016. gada 12. maija

- B. tā kā patērētājiem ir tiesības saņemt saprotamā veidā sniegtu informāciju, tostarp piekrastes un ģeogrāfisko informāciju par nozvejas zonām, un būtu jāspēj pilnībā paļauties uz visu apgādes ķēdi, kas piegādā zivsaimniecības produktus ES tirgum; tā kā ES un dalībvalstīm ir pienākums aizsargāt ES pilsoņus pret krāpnieciskām darbībām; tā kā visiem importētajiem produktiem jāatbilst ES noteikumiem un standartiem;
- C. tā kā Komisija gatavo detalizētu un visaptverošu inventarizāciju par brīvprātīgajām norādēm saistībā ar zvejas un akvakultūras produktiem, ko tirgo Eiropas Savienībā; tā kā Komisijas konstatējumu rezultātā varētu tikt izveidota ārēja struktūra, kas sertificētu brīvprātīgās norādes par zvejas un akvakultūras produktiem ES tirgū;
- D. tā kā Komisijas 2015. gada ES kontroles plānā⁽¹⁾, kurā izvērtēts, cik izplatīta tirgū ir balto zivju sugu nepareiza marķēšana salīdzinājumā ar deklarētajām sugām, tika konstatēts, ka deklarētās sugas tika apstiprinātas 94 % pagemto paraugu; tā kā tomēr noteiktām sugām neatbilstības līmenis bija ļoti augsts un 6 % rādītājs tiek atzīts par relatīvi zemu salīdzinājumā ar citiem ierobežotākiem pētījumiem dalībvalstīs;
- E. tā kā Regulas (ES) Nr. 1379/2013 36. pantā Komisijai ir prasīts līdz 2015. gada 1. janvārim iesniegt Parlamentam un Padomei priekšizpētes ziņojumu par iespējām izveidot ekomarķēšanas shēmu zvejas un akvakultūras produktiem;
- F. tā kā tirgu kopīgajai organizācijai (TKO) būtu jānodrošina Eiropas Savienībā pārdoto vai nopirkto zivsaimniecības produktu ražotāju godīga konkurence un ienākumi,
1. pauž nopietnas bažas un neapmierinātību saistībā ar dažādu pētījumu rezultātiem, kas atklāj ES tirgū pārdoto zivju produktu nepareizu marķēšanu ievērojamā apmērā, cita starpā, ES iestāžu restorānos; atkārtoti apliecinā, ka tīša un krāpnieciska zivju sugu nepareiza marķēšana pārkāpj ES noteikumus, tostarp kopējās zivsaimniecības politiku, un saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem var būt noziedzīgs nodarījums;
 2. aicina dalībvalstis pastiprināt valsts veikto kontroli, tostarp kontrolējot nepārstrādātu zivju piegādi restorāniem un ēdināšanas nozarei, šādi cenšoties apkarot krāpniecību un noteikt apgādes ķēdes posmu, kurā zivis tiek nepareizi marķētas; pauž bažas par augstas kvalitātes sugu aizvietošanu ar zemākas kvalitātes sugām; aicina Komisiju un dalībvalstis pētīt, kādus pasākumus varētu īstenot, lai uzlabotu zvejas un akvakultūras produktu izsekojamību; atbalsta ieceri izveidot darba grupu, lai saskaņotu izsekojamības īstenošanu visās dalībvalstīs, un izveidot ārēju struktūru, kas radītu iespēju sertificēt brīvprātīgās norādes par zvejas un akvakultūras produktiem ES tirgū;
 3. atbalsta stingru izsekojamības sistēmu no izkraušanas līdz patēriņam, kas raisītu patērētāju uzticību un secīgi mazinātu tirdzniecības atkarību no importētiem zvejas un akvakultūras produktiem, tādējādi stiprinot ES tirgu; aicina Komisiju izmantot DNS svitrkodu marķēšanas potenciālu, kas varētu palīdzēt sugu identificēšanā, izmantojot DNS sekvencēšanu, lai uzlabotu izsekojamību;
 4. atzinīgi vērtē jauno TKO satvaru un mudina Komisiju saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1379/2013 36. pantu iesniegt priekšizpētes ziņojumu par iespējām izveidot ekomarķēšanas sistēmu zvejas un akvakultūras produktiem; uzsver, ka ir jānosaka minimuma standarti ekomarķēšanai; uzskata, ka marķēšanas sistēmas pamatelementiem ir jānodrošina sertifikācijas procesa pārredzamība, neatkarība un uzticamība; prasa veikt padziļinātu analīzi par ieguvumiem, ko sniegtu ES mēroga marķēšanas sistēmas izveide;
 5. aicina Komisiju regulāri uzraudzīt to, kādā mērā nepieciešamā informācija ir iekļauta marķējumā; uzsver, ka marķējumam ir jānodrošina saprotama, pārbaudāma un precīza informācija; mudina dalībvalstis saistībā ar brīvprātīgu marķēšanu norādīt visu pieejamo informāciju, kas ļauj patērētājam izdarīt apzinātu izvēli; mudina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt izpratnes veidošanas kampaņas par zvejas un akvakultūras produktu marķēšanas prasībām;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/food/safety/official_controls/food_fraud/fish_substitution/index_en.htm?subweb=343&lang=en

Ceturtdiena, 2016. gada 12. maija

6. uzsver, ka droša Eiropas marķējuma politika zivsaimniecības nozarē būtu būtisks faktors piekrastes kopienu ekonomiskās attīstības veicināšanai, atzīstot zvejnieku labāko praksi un uzsverot patērētājiem piegādāto produktu kvalitāti;
 7. aicina Komisiju nolūkā garantēt patērētāju tiesības uz precīzu, uzticamu un saprotamu informāciju, pieņemt pasākumus, lai novērstu neskaidrības, ko rada pašreizējās marķēšanas prasības saskaņā ar Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO) apgabaliem un apakšapgabaliem un kas ir īpaši nopietnas attiecībā uz nozveju dažos 27. apgabala apakšapgabalos, kur cita starpā Galisija un Kadisas līcis ir marķēti kā "Portugāles ūdeņi", Velsa kā "Īrijas jūra" un Bretaņa kā "Biskajas līcis";
 8. vērš uzmanību uz nepieciešamību informāciju par zvejniecības produktu izcelsmi iekļaut pārredzamā un skaidrā veidā;
 9. uzsver nepieciešamību nodrošināt, lai jebkāds turpmākais Savienības mēroga ekomarķējums, kā arī trešās puses jūras produktu ekomarķēšanas un sertifikācijas shēmas atbilstu FAO vadlīnijām par jūras zvejniecībā iegūtu zivju un zvejas produktu ekomarķēšanu;
 10. uzskata, ka ES mēroga ekomarķējums zvejas un akvakultūras produktiem, kura kritēriji būtu sīkāk jāapspriež ES līmenī, varētu palīdzēt stiprināt izsekojamību un pārredzamu informāciju patērētājiem; uzskata, ka Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonds (EJZF) varētu finansēt šādu marķējumu;
 11. norāda, ka daži dalībvalstīs izmantotie zivju komercnosaukumi savstarpēji atšķiras valstu prakses dēļ, kas varētu izraisīt zināmu neskaidrību; atzinīgi vērtē Komisijas veikto darbu, lai uzsāktu Parlamenta apstiprināto izmēģinājuma projektu nolūkā ieviest publisku datubāzi, kurā tiktu sniegta informācija par komercnosaukumiem visās ES oficiālajās valodās;
 12. mudina Komisiju efektīvāk informēt sabiedrību par savu darbu jūras resursu aizsardzībā un nelikumīgas zvejas apkarošanā;
 13. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Komisijai.
-